

บทความวิจัย (Research article)

การศึกษาผลการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการศึกษา

SK1 SAFETY MODEL

“ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE)”

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

A Study of the Operational Results of SK1 SAFETY MODEL

Educational Management Model

“Through the 5-step Student Care System (S-CARE)”

under Buriram Primary Educational Service Area Office 2

ประภัสสร สรวนรัมย์^{1*}

Prapatsorn Saruanram^{1*}

วันที่รับบทความ (Received) วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)
8 มิถุนายน 2568 27 มิถุนายน 2568 2 กรกฎาคม 2568

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 และ 2) ความพึงพอใจการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 145 คน และครู 145 คน เครื่องมือที่ใช้คือ 1) แบบประเมินผลการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 และ 2) แบบประเมินความพึงพอใจการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือ

¹สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

¹Buriram Primary Educational Service Area Office 2

*Corresponding author email: wowba017@gmail.com

นักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยเท่ากับ 4.91 ด้านการป้องกันและแก้ไขโรคติดต่อ (COVID 19) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เฉลี่ยเท่ากับ 4.92 รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม ด้านการป้องกันและแก้ไขสุขภาพอนามัยของนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขสัตว์มีพิษ เฉลี่ยเท่ากับ 4.91 และด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ เฉลี่ยเท่ากับ 4.89 ตามลำดับ และ 2) ผลการประเมินความพึงพอใจการดำเนินงานตามรูปแบบการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เฉลี่ยเท่ากับ 4.79 รองลงมา คือ ด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขโรคติดต่อ (COVID 19) เฉลี่ยเท่ากับ 4.78 และด้านมาตรการป้องกันและแก้ไขสุขภาพอนามัยของนักเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ตามลำดับ

คำสำคัญ : ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, การศึกษา, รูปแบบ, SK1 safety model

Abstract

This research article aims to study: (1) the implementation of the SK1 SAFETY MODEL educational management approach through the 5-step Student Care System (S-CARE) in schools under the Buriram Primary Educational Service Area Office 2, and (2) satisfaction with the implementation of the SK1 SAFETY MODEL through the same system in those schools. The sample consisted of 145 school administrators and 145 teachers. The research instruments included: (1) an evaluation form assessing the implementation of the SK1 SAFETY MODEL through the 5-step Student Care System (S-CARE), and (2) a satisfaction assessment form regarding the same implementation. The research findings showed that: 1) The overall implementation across all six areas had an average score of 4.91. The area with the highest average score was the prevention and resolution of infectious diseases (COVID-19), with an average of 4.92. This was followed by disaster prevention and resolution, social problem prevention and resolution, student health and hygiene, venomous animal prevention and resolution (all averaging 4.91), and accident prevention and resolution (average of 4.89), and 2) In terms of satisfaction, the highest-rated area was disaster prevention and resolution (average score of 4.79), followed by the prevention and resolution of infectious diseases (COVID-19) with an average of 4.78, and student health and hygiene with an average of 4.77.

Keywords : Student support system, Education, Model, SK1 safety model

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันอยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีข่าวสารข้อมูลที่ไร้ขีดจำกัดทำให้การพัฒนาวิทยาการและเทคโนโลยีเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การปรับตัวให้ทันต่อกับภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญและเร่งดำเนินการปรับปรุงด้านต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน การพัฒนาระบบราชการเป็นหนึ่งในกลไกที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามที่ปรากฏในยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ.2556 - 2561 ซึ่งเป็นประเด็นในยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ (ยุทธศาสตร์หลัก) ภาครัฐมีความทันสมัย ภาครัฐสามารถปรับตัวได้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีขีดสมรรถนะสูงสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่าเทียบได้กับมาตรฐานสากล สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้น และทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2556)

การจัดการศึกษาในปัจจุบันต้องตอบสนองจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่กำหนดความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาว่าต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ยึดหลักการจัดการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชนให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยมีหลักในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 9 ได้กำหนดหลักการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบายและความหลากหลายในทางปฏิบัติให้มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด จากบทบัญญัติในกฎหมายดังกล่าวได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการบริหารและการจัดการศึกษาของประเทศเป็นอย่างมาก ทั้งการมอบอำนาจในระดับสถานศึกษา และมาตรา 39 กำหนดให้กระทรวงกระจาย อำนาจการบริหารจัดการศึกษาด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (ราชกิจจานุเบกษา, 2542)

จากสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน ซึ่งเป็นนักเรียนในสถานศึกษาของภาครัฐและเอกชน ได้รับอันตรายจากอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมต่าง ๆ เช่น อุบัติเหตุจากการเดินทางไป-กลับ ระหว่างบ้านพักและสถานศึกษา จากการเล่นหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษาที่ชำรุดและไม่ได้มาตรฐาน จากการหกล้มหรือตกจากที่สูง จากการเล่นกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ หรือจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักเรียนเอง การดูแลช่วยเหลือเป็นเรื่องที่สำคัญของเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันอย่างมากที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมในสังคมที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้มีเด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีตเป็นอย่างมาก ซึ่งหน่วยงานที่อยู่ใกล้กับนักเรียนมากที่สุดก็คือ โรงเรียนหรือสถานศึกษา ซึ่งโรงเรียนหรือสถานศึกษาจะต้องดำเนินการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นไปอย่างมีระบบ และมีกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลืออย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีหลักฐานในด้านปฏิบัติงาน มีรูปแบบ เทคนิค และวิธีการโดย

จะต้องศึกษาและเข้าใจปัญหา ทราบสาเหตุที่แท้จริงที่เกิดขึ้น และร่วมมือกันหาแนวทางแก้ไข โดยใช้กระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นตัวนำในการดำเนินงาน เพื่อส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนา ส่งผลให้เป็นคนที่มีคุณภาพ ทั้งจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา มีความรู้ ความสามารถ มีทั้งคุณธรรมและจริยธรรม มีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังได้ ความปลอดภัยในสถานศึกษาหรือโรงเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่สถานศึกษาจะต้องจัดให้กับเด็กนักเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความมั่นใจในการที่จะนำบุตรหลานเข้ามาศึกษาในสถานศึกษา ตรงกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) ที่กำหนดว่าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องดำเนินการรักษาความปลอดภัย และกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎกระทรวงและมติคณะรัฐมนตรี

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญในการพัฒนารูปแบบ แนวทางการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ด้านอุบัติเหตุ ด้านปัญหาทางสังคม ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน ด้านสัตว์มีพิษและด้านโรคติดต่อ โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมและยึดประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นสำคัญ เพราะความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์จะประสบความสำเร็จเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ที่มีความสุข จึงได้ใช้ศึกษาผลการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารจัดการศึกษา SK1 SAFETY MODEL เป็นมาตรการรักษาความปลอดภัย การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด “ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE)” ที่ชัดเจนสามารถนำไปใช้ได้จริง เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ป้องกันความเสียหายที่จะเกิดกับผู้เรียน โดยแสดงดังภาพที่ 1

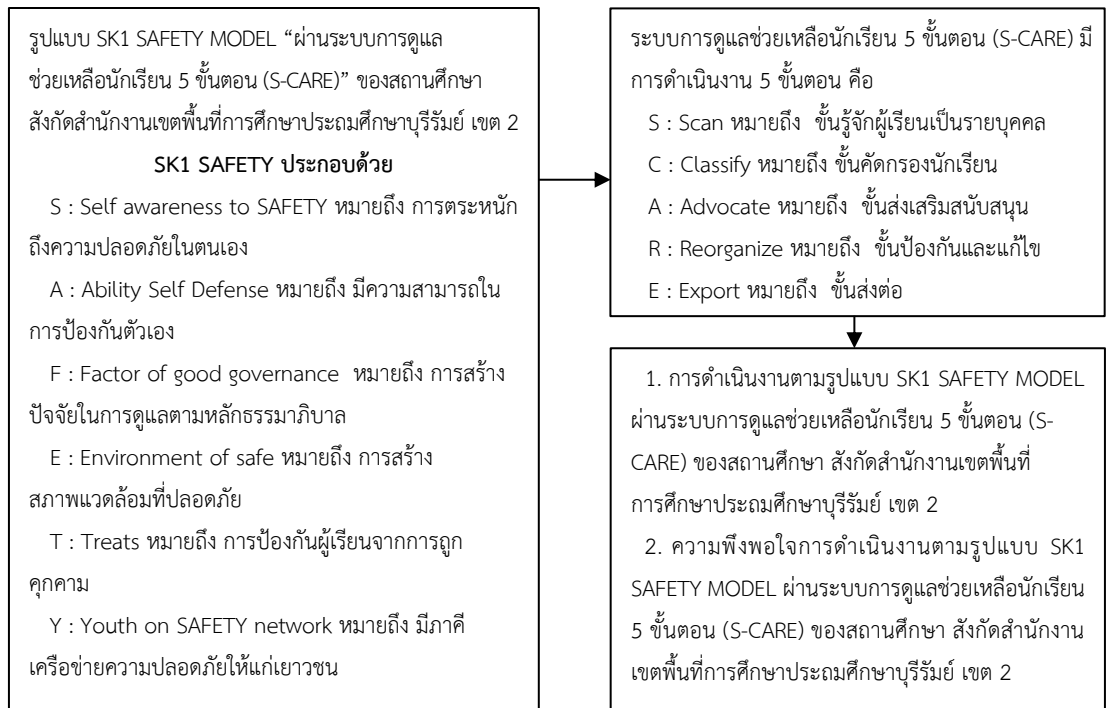
ภาพที่ 1 SK1 SAFETY MODEL “ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE)”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของครูผู้รับผิดชอบและผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด

2. เพื่อประเมินความพึงพอใจการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของครูผู้รับผิดชอบและผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด

กรอบแนวคิดการศึกษา

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการศึกษา

วิธีการวิจัยหรือระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้รับผิดชอบ จำนวน 227 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 227 คน ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน 227 โรงเรียน ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรจำแนกตามขนาดสถานศึกษา และสถานภาพส่วนบุคคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

ขนาดโรงเรียน	ผู้บริหาร	ครู	รวม
ขนาดเล็ก	88	88	176
ขนาดกลาง	135	135	270
ขนาดใหญ่	4	4	8
รวม	227	227	454

ขนาดโรงเรียน	ผู้บริหาร	ครู	รวม
รวมทั้งสิ้น		454	

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie และ Morgan (1970 อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2555) แล้วทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 145 คน และครู 145 คน รวมจำนวน 290 คน โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามขนาดสถานศึกษา และสถานภาพส่วนบุคคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

ขนาดโรงเรียน	ผู้บริหาร	ครู	รวม
ขนาดเล็ก	56	56	112
ขนาดกลาง	86	86	172
ขนาดใหญ่	3	3	6
รวม	145	145	290
เฉลี่ยรวม		290	

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แบบประเมินผลการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
2. แบบประเมินความพึงพอใจการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตรการจัดของลิเคอร์ท กำหนดน้ำหนักคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2551)

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบประเมินผลการดำเนินงานและแบบประเมินความพึงพอใจทั้งหมดไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. นำแบบประเมินผลการดำเนินงานและแบบประเมินความพึงพอใจที่รวบรวมมาได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนระดับสภาพการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 แต่ละด้าน
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนระดับความพึงพอใจการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยใช้เกณฑ์การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล พิจารณาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์จุดกลาง (Midpoint) มีการแปลผลข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)
 - 4.51 - 5.00 หมายความว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระดับมากที่สุด
 - 3.51 - 4.50 หมายความว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระดับมาก
 - 2.51 - 3.50 หมายความว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระดับปานกลาง
 - 1.51 - 2.50 หมายความว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระดับน้อย
 - 1.00 - 1.50 หมายความว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการดำเนินงาน และความพึงพอใจการดำเนินงานของรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา การนำเสนอตารางและภาพ ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ	4.83	0.37	มากที่สุด
2. การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ	4.85	0.36	มากที่สุด
3. การป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม	4.84	0.37	มากที่สุด

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
4. การป้องกันและแก้ไขสุขภาพอนามัยของนักเรียน	4.83	0.37	มากที่สุด
5. การป้องกันและแก้ไขสัตว์มีพิษ	4.86	0.35	มากที่สุด
6. การป้องกันและแก้ไขโรคติดต่อ (COVID 19)	4.92	0.27	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.86	0.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงผลการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยมีค่าเฉลี่ยผลการปฏิบัติงานรวมทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยเท่ากับ 4.86 ด้านการป้องกันและแก้ไขโรคติดต่อ (COVID 19) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เฉลี่ยเท่ากับ 4.92 รองลงมา คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขสัตว์มีพิษ เฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ เฉลี่ยเท่ากับ 4.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจการดำเนินงานตามรูปแบบตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
ด้านที่ 1 มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ			
1. โครงสร้างของอาคารเรียน อาคารประกอบ	4.68	0.47	มากที่สุด
2. การใช้ครุภัณฑ์	4.73	0.45	มากที่สุด
3. อุปกรณ์ไฟฟ้า	4.78	0.42	มากที่สุด
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ	4.72	0.45	มากที่สุด
5. ห้องน้ำห้องส้วม	4.79	0.41	มากที่สุด
6. รั้วและประตูสถานศึกษา	4.72	0.45	มากที่สุด
7. บ่อน้ำ สระน้ำ บ่อเลี้ยงปลา	4.79	0.41	มากที่สุด
8. เขตก่อสร้างและกองวัสดุข่ารด	4.78	0.42	มากที่สุด
9. ต้นไม้	4.68	0.47	มากที่สุด
10. สนาม สนามเด็กเล่น สนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬา	4.75	0.43	มากที่สุด
11. โถงน้ำ บ่อเกรอะ บ่อซึมถังเก็บน้ำ	4.75	0.43	มากที่สุด
12. เตาเผาขยะและที่ทิ้งขยะ	4.68	0.47	มากที่สุด
13. อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	4.78	0.42	มากที่สุด
14. อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ	4.79	0.41	มากที่สุด
15. การเดินทางเท้า	4.72	0.45	มากที่สุด
16. การเดินทางโดยยานพาหนะทางบก	4.79	0.41	มากที่สุด
17. การเดินทางโดยยานพาหนะทางน้ำ	4.72	0.45	มากที่สุด

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
18. อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่	4.78	0.42	มากที่สุด
19. การแสดงของนักเรียนบนเวทีหรือกลางแจ้ง	4.73	0.45	มากที่สุด
20. การเดินทางรณรงค์ลักษณะต่าง ๆ	4.68	0.47	มากที่สุด
21. การเล่นกีฬาและการแข่งขันกีฬา	4.68	0.47	มากที่สุด
22. การเข้าค่ายพักแรมลูกเสือ ยุวกาชาด	4.73	0.45	มากที่สุด
23. การเข้าร่วมพัฒนาชุมชน	4.78	0.42	มากที่สุด
24. การใช้ลูกโป่งอัดแก๊สในการเปิดงาน พิธีต่าง ๆ	4.72	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.76	0.43	
ด้านที่ 2 มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ			
25. อัคคีภัย	4.79	0.41	มากที่สุด
26. วาตภัย	4.72	0.45	มากที่สุด
27. อุทกภัย	4.79	0.41	มากที่สุด
28. ธรณีพิบัติภัย	4.78	0.42	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.79	0.41	
ด้านที่ 3 มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม			
29. การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ	4.68	0.47	มากที่สุด
30. การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	4.75	0.43	มากที่สุด
31. สารเสพติด	4.75	0.43	มากที่สุด
32. การทะเลาะวิวาท	4.68	0.47	มากที่สุด
33. การถูกล่อลวงและลักพา	4.78	0.42	มากที่สุด
34. สื่อบลามกอนาจาร	4.79	0.41	มากที่สุด
35. อบายมุข	4.72	0.45	มากที่สุด
36. พฤติกรรมชั่วสาว	4.79	0.41	มากที่สุด
37. อินเทอร์เน็ตและเกม	4.72	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.75	0.43	
ด้านที่ 4 มาตรการป้องกันและแก้ไขสุขอนามัยของนักเรียน			
38. มลพิษจากสิ่งแวดล้อม	4.78	0.42	มากที่สุด
39. การอุปโภคบริโภค	4.73	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.77	0.42	

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
ด้านที่ 5 มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามาจากสัตว์และแมลงมีพิษ			
40. การป้องกันและแก้ไขปัญหามาจากสัตว์และแมลงมีพิษ	4.68	0.47	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.71	0.46	
ด้านที่ 6 มาตรการป้องกันและแก้ไขด้านโรคติดต่อโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19)			
41. กำหนดมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ โรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19)	4.73	0.38	มากที่สุด
42. ดำเนินการตามประกาศ คำสั่ง ข้อสั่งการของรัฐบาลกระทรวงศึกษาธิการ	4.79	0.41	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.78	0.42	
เฉลี่ยรวม	4.76	0.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจการดำเนินงานตามรูปแบบการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เฉลี่ยเท่ากับ 4.77 รองลงมา คือ การป้องกันและแก้ไขสุขภาพอนามัยของนักเรียน การป้องกันและแก้ไขโรคติดต่อ (COVID 19) เฉลี่ยเท่ากับ 4.76 และการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม เฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

1. จากผลการดำเนินงานตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขโรคติดต่อ (COVID 19) เป็นเรื่องที่สถานศึกษาให้ความสำคัญมากที่สุดใน การดำเนินการป้องกันและแก้ไขโรคติดต่อ (COVID 19) ให้ความสำคัญและปฏิบัติตามมาตรการอย่างเคร่งครัด ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน รองลงมาเป็นด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม ด้านการป้องกันและแก้ไขสุขภาพอนามัยของนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขสัตว์มีพิษ เฉลี่ยเท่ากับ 4.91 และด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ เฉลี่ยเท่ากับ 4.89 ตามลำดับ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ควรเพิ่มการอบรม/สัมมนา/ชี้แจงเกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษา ตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เพื่อความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้ในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อติศร ปานธรรม (2561) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วม

ร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับ ญาดา สังขิณฺญ (2565) ที่ได้ศึกษารูปแบบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ซึ่งมีเนื้อหาของรูปแบบ มี 5 หน่วย ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ปัญหาและการส่งต่อ และ Flaherty L. T. (2015) ได้ศึกษาการประเมินความปลอดภัยในโรงเรียน ครู ผู้ปกครองและนักเรียนแสดงความกังวลเรื่องความปลอดภัยในสถานศึกษาเพิ่มมากขึ้นทุกขณะเนื่องจากมีภัยอันตรายเกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยเฉพาะการยิงกันที่มีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้สถานศึกษาต่าง ๆ จึงมีการวางมาตรการความปลอดภัยที่เข้มงวดมากขึ้น เพื่อให้สถานศึกษามีความปลอดภัยมากที่สุด

2. จากผลการประเมินความพึงพอใจผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษาตามรูปแบบ SK1 SAFETY MODEL ผ่านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ขั้นตอน (S-CARE) พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างดี สอดคล้องกับบุญศรีศรี พันธ์วัฒน์ (2560) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การศึกษาความพึงพอใจในรูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าครูกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียนโดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.74$) และสอดคล้องกับ อภิรมย์ สินธุ (2565) ที่พัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อเป็นสถานศึกษาปลอดยาเสพติดและอบายมุข โรงเรียนพิมายดำรงวิทยาคม พบว่า ผู้ใช้รูปแบบมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.74$)

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาวิจัย พบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านเช่นกัน และเพื่อเป็นการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารควรมีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เครื่องมือ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน เพื่อส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัด

3. ควรศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสถานศึกษาในสังกัด

เอกสารอ้างอิง

- ญาดา สังขิณฺญ. (2565). รูปแบบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่งสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2551). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). สำนักพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2555). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่10). สำนักพิมพ์คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญศรีศรี พันธ์วัฒน์. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานคัดกรองนักเรียนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 21(2), 176-187.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, สิงหาคม 19). ราชกิจจานุเบกษา, 116(74 ก), 1-23.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *คู่มือข้อปฏิบัติและมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. กระทรวงศึกษาธิการ.*
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2556) *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ.2556 - พ.ศ.2561*. สำนักพิมพ์บริษัท วิชั่น พรินท์ แอนด์ มีเดีย.
- อดิสร ปานธรรม. (2561). *การพัฒนารูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- อภิรมย์ สินขุม. (2565). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อเป็นสถานศึกษาปลอดภัยและอบายมุข โรงเรียนพิมายดำรงวิทยาคม. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 4(4), 1-14.
- <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JAPDEAT/article/view/260773>
- Flaherty, L. T. (2015). Safety assessment in schools: Beyond risk: The role of child psychiatrists and other mental health professionals. *Child and Adolescent Psychiatric Clinics of North America*, 24(2), 277-289.